

Zarzuty i główne argumenty

Parlament Europejski powołuje na poparcie swojej skargi jeden zarzut dotyczący niewłaściwej podstawy prawnej zaskarżonej decyzji. Zdaniem skarżącego zarówno z wykładni art. 300 WE, jak i z treści porozumienia będącego przedmiotem niniejszej sprawy, wynika w sposób wyraźny, że porozumienie to należy do kategorii umów, które tworzą specyficzne ramy instytucjonalne poprzez organizację procedur współpracy. Sporna decyzja powinna była zatem zostać przyjęta na podstawie art. 37 WE w związku z art. 300 ust. 2 akapit pierwszy, zdanie pierwsze i ust. 3 akapit drugi WE — przewidującym uzyskanie zgody Parlamentu Europejskiego —, a nie na podstawie art. 37 WE w związku z art. 300 ust. 2 akapit pierwszy, zdanie pierwsze i ust. 3 akapit pierwszy WE, który przewiduje zwyczajną konsultację z tą instytucją.

(¹) Dz.U. L 268, s. 27.

Skarga wniesiona w dniu 19 grudnia 2008 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Wielkiemu Księstwu Luksemburga

(Sprawa C-567/08)

(2009/C 44/64)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: H. Støvlbæk i V. Peere, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Wielkie Księstwo Luksemburga

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie, że nie ustanawiając przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych w celu dostosowania się do dyrektywy 2005/36/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 września 2005 r. w sprawie uznawania kwalifikacji zawodowych (¹), a w każdym razie nie powiadamiając Komisji o ich ustanowieniu, Wielkie Księstwo Luksemburga uchybiło zobowiązaniom ciążącym na nim na mocy tej dyrektywy;
- obciążenie Wielkiego Księstwa Luksemburga kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Termin transpozycji dyrektywy 2005/36/WE upłynął w dniu 20 października 2007 r. Na dzień wniesienia skargi strona pozwana wciąż nie ustanowiła przepisów koniecznych w celu dokonania transpozycji dyrektywy lub w każdym razie nie powiadomiła o nich Komisji.

(¹) Dz.U. L 255, s. 22.

Skarga wniesiona w dniu 22 grudnia 2008 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Królestwu Belgii

(Sprawa C-574/08)

(2009/C 44/65)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (Przedstawiciele: V. Peere i P. Dejmeek, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Królestwo Belgii

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie, że nie przyjmując wszelkich przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych do zastosowania się do dyrektywy Komisji 2006/70/WE z dnia 1 sierpnia 2006 r. ustanawiającej środki wykonawcze do dyrektywy 2005/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do definicji osoby zajmującej eksponowane stanowisko polityczne, jak również w odniesieniu do technicznych kryteriów stosowania uproszczonych zasad należytej staranności wobec klienta oraz wyłączenia z uwagi na działalność finansową prowadzoną w sposób sporadyczny lub w bardzo ograniczonym zakresie (¹), a w każdym razie nie informując o nich Komisji, Królestwo Belgii uchybiło zobowiązaniom, które na nim ciążą na mocy tej dyrektywy;
- obciążenie Królestwa Belgii kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Termin transpozycji dyrektywy 2006/70/WE upłynął w dniu 15 grudnia 2007 r. Jednak do chwili wniesienia niniejszej skargi skarżąca nie przyjęła niezbędnych przepisów, a w każdym razie jeszcze nie poinformowała o nich Komisji.

(¹) Dz.U. L 214, s. 29.

Skarga wniesiona w dniu 22 grudnia 2008 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Królestwu Belgii

(Sprawa C-575/08)

(2009/C 44/66)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: V. Peere i P. Dejmek, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Królestwo Belgii

Żądania strony skarżącej

- Stwierdzenie, że nie przyjmując wszelkich przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych do zastosowania się do dyrektywy 2005/56/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 października 2005 r. w sprawie transgranicznego łączenia się spółek kapitałowych (¹), Królestwo Belgii uchybiło zobowiązaniom ciążącym na nim na mocy tej dyrektywy;
- Obciążenie Królestw Belgii kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Termin transpozycji dyrektywy 2005/56/WE upłynął w dniu 14 grudnia 2007 r. Jednak na dzień wniesienia niniejszej skargi strona pozwana nie przyjęła wszelkich niezbędnych przepisów transponujących tę dyrektywę, a w każdym razie nie poinformowała o nich Komisji.

(¹) Dz.U. L 310, s. 1.

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji wydanego w dniu 15 października 2008 r. w sprawie T-66/04, Christos Gogos przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich, wniesione w dniu 24 grudnia 2008 r. przez Christosa Gogosa

(Sprawa C-583/08 P)

(2009/C 44/67)

Język postępowania: grecki

Strony

Wnoszący odwołanie: Christos Gogos (przedstawiciele: adwokaci N. Korogiannakis i P. Katsimani)

Druga strona postępowania: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania wnoszącego odwołanie

- uchylenie wyroku Sądu Pierwszej Instancji;
- stwierdzenie nieważności decyzji o zaszeregowaniu skarżącego do kategorii A7 oraz decyzji z dnia 24 listopada 2003 r. odrzucającej jego zażalenie;
- skorzystanie przez Trybunał z przysługującej mu kompetencji do orzekania co do istoty i przyznanie skarżącemu odszkodowania w łącznej kwocie 538 121,79 EUR tytułem naprawienia szkody, wynikającej z niezgodnego z prawem zachowania Komisji i wspomnianej decyzji, której skutki — w wyniku reformy administracyjnej — będą odczuwalne przez całe życie skarżącego;
- przyznanie odszkodowania i zadośćuczynienia w łącznej kwocie 50 000 EUR tytułem znacznego opóźnienia przy wydaniu wyroku w pierwszej instancji;
- obciążenie pozwanej kosztami postępowania poniesionymi przez skarżącego zarówno w postępowaniu przed Sądem Pierwszej Instancji jak i w niniejszym postępowaniu.

Zarzuty i główne argumenty

W drodze odwołania od wyroku z dnia 15 października 2008 r. w sprawie T-66/04 Christos Gogos przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich, skarżący Christos Gogos przedstawia przede wszystkim dwa zarzuty na uzasadnienie swych żądań, które mają na celu uchylenie wyroku Sądu Pierwszej Instancji:

Po pierwsze podnosi on, iż uzasadnienie wyroku obarczone jest brakami i błędami w odniesieniu do pięciu z sześciu zarzutów przedstawionych przezeń w pierwszej instancji.

Po drugie skarżący podnosi, że znaczący czas trwania postępowania przed Sądem Pierwszej Instancji nie jest uzasadniony obiektywnymi powodami. Ponadto wskazuje, że poniósł on majątkową szkodę i odniósł krzywdę w wyniku tych opóźnień.